

Benutten

QUINTIJN
HOOGENBOOM

Onder het mom van “duurzaam vlees uit de natuur” en “super-scharrelvlees” wordt door jagers gepleit voor het “benutten” van wild. Na de dieren, uiteraard, te hebben geschoten. Behalve bij de “jacht”, helaas staat de wet benutten dan wel toe, mag het benutten van wild nooit een reden zijn om dieren te schieten.

De “jacht” is helaas toegestaan, gedurende het jachtseizoen, op de vijf bejaagbare soorten: haas, konijn, houtduif, fazant en wilde eend. Echter veel dieren die worden geschoten zijn van andere, dus in principe beschermde, soorten. Ook wordt vaak op bejaagbare soorten geschoten buiten het jachtseizoen. Hoe kan dat? Dat kan doordat vrijstellingen en ontheffingen worden verleend voor het schieten van een aantal soorten, omdat ze schade aan landbouw zouden aanrichten, een gevaar zouden vormen voor het verkeer of de biodiversiteit. En omdat andere maatregelen dan schieten niet zouden helpen, terwijl schieten wel zou zorgen voor oplossing van het, vermeende, probleem. Dat is in de praktijk allemaal uiterst discutabel. Met zo’n vrijstelling of ontheffing in de hand kunnen jagers vrijwel ongehinderd hun abjecte hobby botvieren. Uiteraard mag alleen van een vrijstelling of ontheffing gebruikt worden gemaakt als er daadwerkelijk schade, gevaar voor het verkeer of een probleem met de biodiversiteit dreigt. “Dreigt” is al een rekbaar begrip, maar de praktijk is helaas nog erger: vanwege het simpele feit dat wanneer een vrijstelling of ontheffing verleend is, jagers vinden dat ze erop los mogen schieten. Vervolgens wordt deze jacht, eigenlijk heet dit beheer, in de publiciteit goedgepraat met het argument van “benutten”: “Vlees uit de natuur! Duurzamer kun je toch niet eten?” Inderdaad, dieren uit de natuur zijn “duurzaam” opgegroeid

Cartoon van
Frans Bijvank

en in die zin “scharrelvlees”. Maar de slachtmethode is gruwelijk en verre van duurzaam. De overlevende dieren, en ook dieren van andere soorten, worden door de jacht ernstig verstoord, ze worden schuw, nog afgezien van schade aan het ecosysteem. Alsof je een hele appelboom uit de grond rukt om een appeltje te plukken. Weg duurzaamheid en er ontstaat heel veel dierenleed. Helaas zetten de faunabeheereenheden (FBE’s), die in de praktijk bepalen hoeveel dieren er geschoten mogen worden, de wens tot benutting ook openlijk voorop. Zo begon een woordvoerder van de FBE Gelderland een aantal maanden geleden zijn presentatie bij een door de provincie georganiseerde bijeenkomst met: “In het Faunabeheerplan wordt vastgesteld hoeveel dieren mogen worden benut”. Uit deze uitspraak blijkt dat jagers vinden dat, door de provinciale overheden gelegitimeerd, beschermde dieren mogen worden geschoten met de term “benutting” als dekmantel.

Column